

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران – توفان

۰۴ فبروری ۲۰۱۴

دشمن اصلی مردم عراق نیروهای اشغالگر استعماری هستند

انفجارهای اخیر عراق و نابودی مردم غیر نظامی، موافقان تجاوز به عراق را که موزیانان از کنار محکوم کردن تجاوز امریالیستی فرار می کردند و آن را مثبت ارزیابی می نمودند، بر آن داشته است که ماهیت دولت و کشور عراق و تحولاتی که در آنجا انجام شده و می شود را به نفع عربستان سعودی و امپریالیسم و صهیونیسم تحریف کنند و چه بهانه ای بهتر که مسؤلیت فاجعه عراق را به گردن جمهوری اسلامی بیندازند که هم جنایتکار و هم بدنام است و آب تطهیر بر سر و دست جرج بوش و تونی بلر و اوباما و همه دارو دسته های ابرشرکتهای امریکائی بریزند. توگوئی اگر جمهوری اسلامی حضور نداشت، فجایع افغانستان، عراق، لیبیا، سوریه، لبنان و ... به وجود نمی آمد. مگر فاجعه ای که بر سر مردم فلسطین آمده است محصول نزول جمهوری اسلامی بوده است؟

جنگ در عراق در ۲۰۰۳ با شلیک بیش از ۳۸۰ موشک در یک روز آغاز شد. بیش از سی هزار بمب بر سر مردم عراق ریختند و بیست هزار موشک هدایت شونده که نادقیق و مخرب بودند و نام هوشمند را با خود حمل می کردند روانه خانه های مردم و مکانها و تأسیسات غیر نظامی شدند. تمام تأسیساتی که باید بعداً توسط شرکتهای امریکائی "بکتل" و "هالیبرتون" به رهبری "شولتس" و "دیک چنی" ساخته می شدند و قراردادهای نان و آبدار با آنها بسته می شد، قبلاً تخریب شد تا مجدداً با پول مردم عراق با سفارش به شرکتهای امریکائی بازسازی شوند. رادیو و تلویزیون، کارخانه های برق، تلفون که هرگز خطر نظامی نداشتند، نابود شدند. مدارس و دانشگاهها تعطیل گردیدند. بی سوادی جای با سواد را گرفت. اینها هدایای جرج بوش و پل برمر و ابر شرکتهای امریکائی به مردم عراق بودند. لس آنجلس تایمز نوشت:

"صدها غارتگر که کاشی های باستانی را شکستند و ربودند، آثاری را غارت می کردند که پیشینه آنها به جامعه اولیه بشری می رسید. هشتاد درصد از ۱۷۰ هزار شیء ارزشمند موزه به یغما رفت" (۱۷ اپریل ۲۰۰۳). کتابخانه ملی عراق که حاوی دانشنامه دکترهائی بود که تا آن زمان منتشر شده بودند به ویرانه تبدیل شد. قرآن های به قدمت هزار سال ناپدید شدند. میراث فرهنگی بشریت زیر توجه دموکراسی نیروهای یغماگر امریکائی نابود شد. ولی از وزارت نفت با تمام توان حفاظت کردند تا اسناد آن بر باد نرود. روح عراقی و نه تنها عراقی، فرهنگ همه ملت های منطقه از آسوری، ارمنی، ترک، عرب، فارس، ایرانی، سومری، کلدانی، بابلی، فنیقی، مصری و... گرفته تا فرهنگهای بعد از اسلام نابود شدند. امریکائی ها نه تنها موزه ها را توسط عمال خویش غارت کردند، بلکه به گفته روزنامه تایم: "سربازان امریکائی به دنبال صندلی های راحت و سوغاتی می گشتند، بسیاری از اتصالات را از هواپیما ها باز کردند، صندلی ها را پاره کردند، به تجهیزات کابینه های خلبانان آسیب رساندند و همه شیشه های جلوی هواپیما را شکستند" آنها

صد میلیون خسارت وارد کردند و هواپیمائی ملی عراق را که اموال عمومی بود نابود کردند و تازه این در مورد شرکتی است که می خواستند بیش از آن آن را خصوصی کنند و از مالکیت دولت در آورده و به شرکتهای امریکائی ببخشند(۱۴ جولای ۲۰۰۳ نشریه تایم).

پل برمر دستیار اجرائی هنری کیسینجر در کشور عراق مسؤول اجرائی این همه حراج بود. تا قبل از ورود امریکائی ها عراق بهترین نظام آموزشی منطقه را داشت، بیشترین میزان سواد آموزی در جهان عرب را داشت، هشتاد نه در صد عراقی ها در سال ۱۹۸۵ با سواد بودند، به عکس امریکائی های اشغالگر که با "سوادانش" نیز بی سوادند و ذهن زدائی شده اند.

پل برمر رئیس امریکائی "تشکیلات موقت نیروهای ائتلاف" در عراق که بلاواسطه بعد از تجاوز و اشغال عراق زمام امور را به دست گرفت نخست به تقسیم غنایم و ثروتهای ملت عراق پرداخت. ذخایر بانکی و طلاهای عراق را دزدید، موزه های عراق را غارت کرد و بهترین هایش را به موزه های ممالک امپریالیستی علی رغم وجود قانون منع ورود و خرید میراث فرهنگی و آثار عتیقه ملل دیگر منتقل کرد. وی طرح مشارکت سرمایه داران امریکائی را در صنایع عمده عراق که همه تا آن زمان دولتی بودند، ارائه داد و با استفاده از تئوریهای دانشجویان مکتب شیکاگو در امریکا، نخست همه صنایع عمومی عراق، یعنی ثروتهای عمومی مردم عراق را خصوصی نموده به حلق شرکتهای امریکائی ریخت. وی مبتکر سیاست نئولیبرالی در عراق بود که همه ثروتهای مردم عراق را خصوصی کرد تا غارت آنها راحت بوده و نظارت بر آنها به دست عمال ابرشرکتهای امریکائی بیفتد. بر اساس اوامر وی این شرکتهای از پرداخت مالیات معاف بوده و می توانستند و هنوز هم می توانند سود سرشار خویش را صد در صد از عراق خارج کنند. آنها نیازی ندارند که به سرمایه گذاری مجدد در عراق بپردازند. سیاست باقی گذاردن زمین سوخته و چپاول عراق به دست پل برمر اجراء شد و تا به امروز نیز توسط همه حکومتهای دست نشانده بعدی نیز اجراء می شود. بر اساس فرمانهای وی دروازه های عراق به روی کالاهای امپریالیستی به نام تجارت آزاد و رفع موانع گمرکی علی رغم ادامه "تحریم" و سیاست "غذا در مقابل نفت" باز شد تا آزادی عراق از میان برود. پل برمر بر دولت عراق قراردادی استعماری به مدت چهل سال تحمیل کرد و حتی حفظ امنیت عراق را در اختیار شرکتهای خصوصی امنیتی و مزدور و آدمکش امریکائی قرار داد که دولت عراق باید مخارج آنها را تأمین کند و دولت امریکا نیز نیازی ندارد که مسؤولیت عملیات جنایتکارانه آنها را تقبل نموده و گزارش کمکهای تسلیحاتی و راهبردی به آنها را که خارج از کادر کمک به ارتش رسمی صورت می گیرد به اطلاع کنگره امریکا برساند. آنها در استفاده از کلاه شرعی دست آخوندها را از پشت بسته اند.

۱۵ هزار مستشار و نیروی نظامی امریکا با **مصونیت قضائی** تحت عنوان وابستگان دیپلماتیک که عملاً مصونیت قضائی دارند، در عراق حضور داشته و رژیم نوکر صفت مالکی با دست آنها و با تقلب در انتخابات و سرهمبندی قانون اساسی بر سر کار آمده است. ۵۰ هزار سرباز امریکائی در نزدیکی مرزهای عراق ساکنند که هر آن می توانند با تشخیص خود برای حفظ "امنیت" عراق (بخوانید امنیت سرمایه شرکتهای امریکائی-توفان) وارد خاک عراق شوند. برای تصویب قانون اساسی کنونی عراق به اتباع اسرائیلی عراقی تبار نیز اجازه دادند در انتخابات شرکت کنند و این آقای مالکی و اپوزیسیون ضد صدام حسین و جمهوری اسلامی ایران و عربستان سعودی و اردن این ننگ را پذیرفتند که اسرائیلی ها در تعیین سرنوشت آینده عراق و حکومت کنونی عراق مهر صهیونیستی خویش را بزنند، از رئیس جمهور گرفته تا نخست وزیر بر اساس همین قانون اساسی با امضاء اسرائیل بر سرکار آمدند.

پل برمر که مدعی بود می خواهد دموکراسی به عراق بیاورد، همه انتخابات دموکراتیک مردم عراق را که در ناحیه ها توسط خود مردم انجام می گرفتند، باطل اعلام کرد و مأموران خود را بر این مقامات مستقر گردانید. عجیب نبود که صدها هزار از مردم عراق در بغداد و بصره با شعار "انتخابات آری، آری، انتصابات نه، نه!" به میدان آمدند و با

اعتراض به ادامه سیاست سرکوب دموکراسی مردمی و ادامه سیاست استبدادی صدام حسین از آستین پل برمر خشم خود را نسبت به حضور امپریالیستها اعلام کردند. عراقی ها فریاد می زدند که اقدامات پل برمر که با زور سرنیزه سربازان امریکائی و عمال دست نشانده عراق صورت می گرفت، هیچ چیز دیگری نیست جز جایگزینی یک دیکتاتوری با دیکتاتوری دیگر.

در مورد جنایات امریکائی ها و غارت سرزمین عراق که تا به امروز ادامه دارد می توان کتابها نوشت. ولی همین جزئیات حاکی از آن است که امپریالیست امریکا و نیروهای استعمارگر ائتلاف دشمنان مردم عراق اند و از کشور مستقل عراق یک مستعمره به تمام معنا ساخته اند. برای آزادی و استقلال عراق باید نیروهای اشغالگر امپریالیستی را با قهر انقلابی اخراج کرد. هر گونه تحریف واقعیات عراق و منحرف کردن جهت مبارزه ضد امپریالیستی به هر بهانه ای که باشد به نفع امپریالیسم در منطقه و به ضرر همه خلقهای منطقه است. حزب کار ایران(توفان) از مبارزه میهنپرستانه مردم عراق برای اخراج امپریالیستها و آزادی و استقلال عراق حمایت می کند.

بر گرفته از توفان شماره ۱۶۷ بهمن ماه [دلو] ۱۳۹۲ فبروری سال ۲۰۱۴، ارگان مرکزی حزب کار ایران(توفان)

صفحة حزب کار ایران (توفان) در شبکه جهانی اینترنت

www.toufan.org

نشانی پست الکترونیک(ایمیل)

toufan@toufan.org

<http://rahetoufan67.blogspot.se/>

<http://kanonezi.blogspot.se/>

<http://www.kargareagah.blogspot.se/>

سایت کتابخانه اینترنت توفان

<http://toufan.org/ketabkane.htm>

سایت آرشیو نشریات توفان

http://toufan.org/nashrie_tofan%20archive.htm

توفان در تویتر

<https://twitter.com/toufanhezbkar>

توفان در فیسبوک

<https://www.facebook.com/toufan.hezbekar>

توفان در فیسبوک به زبان انگلیسی

<https://www.facebook.com/pli.toufan?fref=ts>